

BELLPUIG

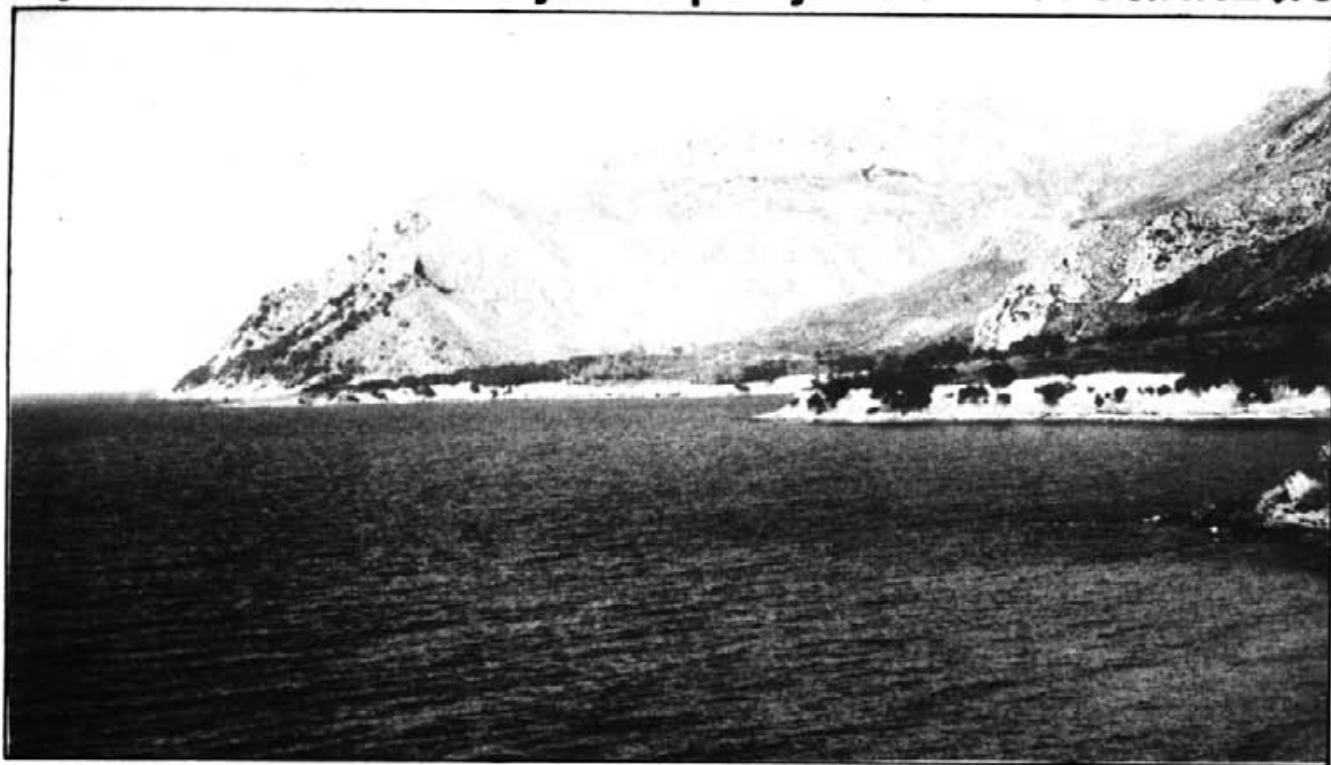
— ARTÀ —

PRENSA
GRUP

25 FEBRER 1989 N.º 4 VI ÈPOCA - ANY XXX REVISTA QUINZENAL

CALA MATA

L'Ajuntament rebutja el projecte d'urbanització

Els pins del tren al Tribunal Suprem

*Campanya consolidada
de Nosaltres per a
Nosaltres*

De la Colònia

Sports

Polsim d'arxiu

Xerrim - Xerram

Agenda

DIVENDRES	CONCERT DE FLAUTA
24	Pep Francesc Palou Saló d'Actes Convent 18:30

DIUMENGE	EXCURSIÓ: NA FORADADA
5	"Un Raig d'Artanencs" Sortida: Plaça Ajuntament 10:00

ES RECOMANA ESPECIALMENT...

SORTEIG D'ENTRADES DE CINEMA

A la passada edició, per mor d'un mal entès, no es repartiren les entrades entre els guanyadors, per lo que les corresponents a aquesta quinzena es regalaran als mateixos subscriptors dels carrers que s'anunciaven al número anterior.

RÀDIO ARTÀ, Programació

DIVENDRES

- 17:00 "XAUXA" per Miquel Mestre
musical de caire nostalgic
- 19:00 "XOPET A LES SET" per T. Servera
música moderna i variada
- 20:00 "A SA NOSTRA MANERA" per T. i Ll. Gili
comentaris acompanyant la música camp
- 21:00 "EL TRIO CALAVERA" per J. Mestre
Absolutament musical
- 22:00 "SOMNI DE VOLTORS" per B. Tous
actualitat, comentaris i música

DISSABTE

- 07:30 "DEMATI DEMATINET" per B. Mayol
música, horoscopo, receptes de cuina...
- 10:00 "DISSABTES A LA RADIO" per M. Mestre
joc musical a on participen els oients
solicitant cançons sobre el tema proposat
- 13:00 "DESVETL. LANT QUIMERES" per E. Parroquial
Programa de caire religiós
- 14:00 "UN SEQUIT DE PROGRAMES MUSICALS"
per Kiko Tomàs, B. Mayol, M. Alzamora,
J. Ginard i A. sansaloni
- 18:00 "NATURA" per l'Equip "Quercus"
ecologia, naturalesa i defensa del medi

DIUMENGE

- 10:00 "CONCERT" per Climent Obrador
música clasica
- 10:30 "MISSA EN DIRECTE"
desde el Convent dels Franciscans
- 11:00 "MUSIQUETJANT" per B. Mayol i Ll. Gili
concurs musical

TEATRE MUNICIPAL

MANACOR

"Willou"	25	20:00/22:00	26	16:00/18:15/20:30	27	21:30
"Psicosis-III"	28	21:30				
"El Guerrero Rojo"	1	16:30/ 21:30				
"Mascara" (Cine Club)	2	21:30				
"Cocodrilo Dundee - II"	4	20:00/22:00	5	16:00/18:00/20:00		
"Poltergeist" (Cicle Terror)	7	21:30				
"Caso Cerrado" (Cine Culb)	9	21:30				
TEATRE, XESC FORTEZA	10	21:30	11	19:00/ 22:00	12	19:00

SALA JUVA

CALA RAJADA

"La Septima Profecia" "Asesinato en Beverly Hills"	25	20:30	26	20:30		
"101 Dalmatas" "Asesinato en Beverly Hills"	26	15:30				
"Cortocircuito - 2" "Golpe al Sueño Americano"	4	20:30	5	15:30/ 20:30		

CINEMA GOYA

MANACOR

"Golpe al Sueño Americano" "La Bestia de la Guerra"	24	21:00	25	17:30 Contin.	26	14:45 Contin.
--	----	-------	----	---------------	----	---------------

Entrevista

CALA MATA

"NOSALTRES DEFENSAM ELS INTERESSOS COLLECTIUS"

Després d'haver conegut la negativa de la majoria municipal al projecte d'urbanització de Cala Mata que pretén la construcció d'unes tres mil places turístiques entre Es Caló i Betlem, aquesta publicació ha cregut oportú entrevistar en Toni Maria, regidor del PSOE, president de la comissió informativa d'urbanisme.

BELLPUIG.- Ens podries dir quines han estat les vostres raons per rebutjar aquest projecte?

TONI MARIA.- Les raons eren que ens presentaven Cala Mata com una cosa aïllada de la resta. Damunt el projecte no posaven d'on treien l'aigua, aquesta començava dins la propietat de Cala Mata, no deien d'on la duïen ni res. La carretera d'accés també s'aturava a la seva propietat, no venia marcat per on es comunicava amb la resta, i trobàvem que d'aquesta manera no es podia aprovar.

B.- La dreta municipal va fer bloc per a l'aprovació incondicional d'aquest projecte i va donar a entendre que hi havia un tracte diferent per a altres projectes d'urbanització. Quina és la teva opinió?

T.M.- Si es refereixen a la urbanització dels Canons, aquest Ajuntament ha negociat unes cessions molt superiors a les que ens ofereix Cala Mata i endemés aquesta urbanització pot suposar l'extensió de la xarxa d'aigües als nuclis de població de S'Estanyol, Colònia de Sant Pere i Betlem i no suposa una progressió de l'àrea urbanitzada S'Estanyol-Betlem fins la no urbanitzada des de Cala Mata fins Sa Duaia.

B.- Ens fas un poc d'història d'aquests projectes?

T.M.- La Comissió Provincial d'Urbanisme l'any 1973 va aprovar el Pla General

de la Colònia de Sant Pere desenvolupant el P.G.O. de l'any 1964. El primer Ajuntament democràtic es va trobar que, malgrat la seva voluntat de preservar aquest indret de gran valor paisatgístic, amb la situació urbanística amb què es trobava ho tenia molt malament per aconseguir-ho, i es va decidir, molt al seu pesar, a negociar una reducció dels volums, places i ocupacions i va acabar aprovant unes modificacions del pla parcial a l'any 1982 que s'ajustaven a les Normes Subsidiàries que aleshores havien estat aprovades inicialment. Aquestes normes per distints motius han patit moltes modificacions i encara es troben en tràmit i els successius Ajuntaments, en veure'ns més forts, hem estimat oportú aprofundir en els nostres criteris sobre aquest espai natural. Tant és així que a l'avanç de planejament recentment exposat al públic es qualifica com a Element Paisatgístic Singular. És interessant assenyalar que les modificacions al pla parcial aprovades pel nostre Ajuntament el 1982 varen quedar congelades a la Comissió Provincial d'Urbanisme fins que el mes de gener de 1988 varen ser aprovades, sis anys més tard, sense cap consulta a l'Ajuntament i a les vísperes de l'entrada en vigor de la Llei de Costes.

B.- Llavors es pot dir que l'Ajuntament té una actitud bel·ligerant amb aquesta urbanització?

T.M.- Nosaltres ens ajustam a la legalitat. El pla parcial que permet aquesta urbanització està en vigor. Les raons del per què hem rebutjat aquest projecte ja les he dit, i si legalment l'hem d'aprovar, així ho farem. Això no té res a veure que pensem que és necessari conservar verge la costa des de Betlem a Sa Duaia. I que pel desenvolupament turístic d'Artà n'hi ha prou amb S'Estanyol, Sa Colònia i Betlem-Es Canons. Cal remarcar que nosaltres defensam els interessos col·lectius i no els dels urbanitzadors.

B.- Aquesta urbanització té noms i llinatges?

T.M.- Els promotors de Cala Mata no sé qui són, però l'advocat, el seu representant és l'artanenc Pep Melià.

BELLPUIG

ARTA

REVISTA QUINZENAL
Nº 4 25 FEBRER 1.989
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

C/ Rafel Blanes, 10, 1º ARTA

Dipòsit Legal: P.M. 57-1969

IMPRIMEIX:

Gràfiques Llevant.- C/ Ciutat, 55.- Artà

CONSELL DE REDACCIÓ:

Guillem Bisquerra, Climent Obrador, Rafel Umbert, Julen Adrián, Monserrat Santandreu, Antoni Picazo, Bartomeu Tous, Joan Ginard i Miquel Pastor.

COL.LABORADORS:

Andreu Genovart, Bartomeu Lliteres, Pere Ginard, Pere Vaquer, Antònia Tur, Maria Gelabert, J.V. Lillo, Antoni Esteva, Mª Antònia Sureda, Carolina Guerrero, M. Bauçà i G. Mateu.

Col·laboració

Racones de Déu

COM ESSER CRISTIÀ EN TEMPS D'INCLEMÈNCIA?

Inclència no vol dir sols marginació. Ni pobresa. Ni la situació d'esqueix provocada pels múltiples conflictes que produïm o que sofrim. Ni sofriment, derivat de les ambigüetats de la vida. És veritat que el qui sofreix sense motiu, pot pensar que ha estat abandonat de Déu. Pot pensar també que almanco Déu s'ha reclòs en un silenci indiferent.

No és aquesta la verdadera inclència. El qui sofreix, pot clamar a Déu. El qui sofreix i protesta, mostra encara interès per la vida i per la capacitat d'estimar. El qui sofreix té sempre el recurs d'assemblar-se a Jesús en la seva tensió de permanèixer en l'amor, malgrat els desganyys i el dolor. No és en el sofriment, on s'hi troba la inclència dura.

Més bé la dificultat de ser cristià se troba en la inclència blana. Per expressar l'alcanç d'aquesta nova inclència ha sorgit

un vocabulari novell: yuppi, cultura-body, begudes i menjar "leight", "vagabundeo incierto", economia com a principal centre productor de relacions socials, politeisme de valors. Tot això vol dir que dins la vida moderna se donen dues tendències bàsiques: Primera, que la tensió generalitzada dels esforços se dirigeix a aconseguir una vida "estètica": millor casa, millor menjar, millor piscina, millor beguda, millor dos-litres. Segona, que en lloc de lluitar per un projecte col·lectiu, s'ha dissolt l'actor social. Ens trobam en una segona revolució individualista. Ens robam que l'ensopiment del benestar tranquil·litant s'ha convertit en la verdadera inclència que qüestiona seriosament la capacitat de ser cristià.

La Quaresma és un crit És un camí. És també una aventura. Ens mostra la necessitat d'una reconversió. És una escola per aprendre on se troben els racons de Déu.

L'home que en la gràcia i en la desgràcia s'atreveix a confiar en l'amor de Déu, i que accepta ésser acceptat.

L'home que ha rebut la llibertat nova, i és capaç de superar l'autoafllament.

L'home de cor inquiet, que és conscient de no ser lo que tocaria ser, i és conscient també que el seu coratge no està a l'altura del seu saber.

A aquest home se li presenta la tasca de trobar els racons de Déu: preocupació social, pregària, treball, assistència al proïsme, lluita contra tota casta d'ídols. L'home que vol viure així, no alcançarà mai la vida sense ambigüetats, però generarà un moviment cap a la maduresa, encara que en un estat fragmentari.

Manuel Bauçà

Gemecs i Sospirs (4)

per Gregori Mateu

- Hi ha maneres de viure que són mort i maneres de morir que són vida.

- El silenci, la contemplació, la pregària semblen, de vegades, temps perdut. Per això la nostra civilització de la productivitat i el rendiment no pot entendre les vides dels monjos i monges, plenes de silenci i contemplació, d'acolliment i gratuïtat, que no van a fer negoci i que no saben posar preu a les seves hores de treball.

- Els nostres infants se senten confusos.

Demanen menjar, i els donam llepolies.

Demanen diàleg, i els regalem un ordinador.

Demanen germans, i els oferim joguines.

Demanen la presència dels pares, i els omplim de coses

Demanen educació, i els proporcionam instrucció.

Demanen llibertat, i els concedim esclavatges.

Demanen sports, i els otorgam competicions.

Demanen amor, i els facilitam sexe.

Demanen Déu, i els mostram ídols.

Demanen salut, i els entregam medicaments.

Demanen un ofici, i els aconsellam un negoci.

Demanen pau, i els portam armaments.

Demanen una llar, i els proveïm d'una pensió.

Demanen felicitat, i els tancam a la vida.

- D'una manera molt simple solem pensar que els malvats són els dolents, i tenim clar que els dolents sempre ho són els altres. Qui són els malvats, els altres o nosaltres?.

- El camí de la llibertat va sempre de dintre cap a fora. La llibertat no està a escollir coses, sinó a saber-se escollit i acollit.

- La llibertat és crear i recrear des de dintre nostre la possible actitud que ens disposa a afrontar sàviament la vida i la mort.

Noticiari

CRÓNICA D'UNA CAMPANYA CONSOLIDADA

El proppassat diumenge dia 12 s'inicià la segona part de la campanya de repoblació forestal d'enguany. Dic segona part perquè l'etapa de propaganda no pot ésser considerada com un mer preàmbul protocolari i és que l'elaboració dels cartells, que des de fa unes setmanes hem pogut veure a bars i botigues amb l'expressiu i sempre encertat lema de "SEMBREM ARTA DE VIDA", significa per sí mateixa tot una etapa de la campanya. Efectivament els pasquins no foren encarregats a cap impremta sinó que s'elaboraren artesanalment mitjançant la tècnica serigràfica. El resultat ha estat excel·lent.

Els diumenges 12 i 19 varen ésser elegits com els dies de la sembrada de pins i alzines d'enguany. Els llocs, l'ERMITA i BELLPUIG.

A l'ermita, a l'hora de carregar els canastros amb els pins, de posar-se la rampaina a l'espatlla i partir cap a fer clots, el nombre d'assistents tan sols arribava a una trentena, contant un membre de la policia municipal, el guarda rural i un bomber, que com cada any anaren

La sembrada de pins un any més ha estat un èxit.

a prestar el seu servei; servei sense el qual, especialment pel que fa als bombers, probablement el desenvolupament de la campanya, es veuria dificultada. Però poc a poc el nombre anà augmentant fins arribar a la vuitantena, xifra no gens menyspreable.

Els pins es sembraren a la part esquerra de les barreres, zona on malgrat la manca de protecció de massa forestal, la terra és abundant.

Va ésser al mateix lloc on ja se'n sembraren fa dos anys. La majoria dels pins que llavors es sembraren han arrelat i crescut, cosa que encoratja i legitima per sí mateixa la consolidació d'aquesta campanya.

Les aglans es sembraren a la dreta de la FONT DE NA BERNADETA.

Una vegada acabada la tasca, molts dels sembradors aprofitaren per quedar a l'ermita i dinar a Na Bernadeta o al mirador, tot gaudint del dia, que acompanyava amb un cel clar i una temperatura agradable.

Joan Ginard E.

IDO!!!

- *. O plou poc o plou massa.
- *. a veure si els ecologistes tendrien raó i no plou per manca de vegetació.
- *. quines torrentades que fot per Canàries i la sequedat extrema del nord de la Península Ibèrica.
- *. mirau per a on es calcula que a Ciutat sols queda aigua per tres mesos.
- *. Que no sabeu que ens volen prendre el passeig del tren!?
- *. ningú sap quin dia és Santa Bimba, patrona de les dones planes.

Noticiari

ELS PINS DE L'ESTACIÓ

Després de 50 anys, quin futur els espera?

El passat dia 15 d'aquest mes l'Audiència Provincial de Balears va emetre una sentència en la que no es resol sobre la propietat d'un tros de l'Avinguda Costa i Llobera, però en la que anul·la els acords del plenari municipal del gener del 87 i assenyala que la resolució del cas correspon a la jurisdicció civil ordinària. Així, doncs, la propietat segueix en mans del particular que va presentar la demanda.

A l'any 1921 la companyia "Ferrocarriles de Mallorca" va cedir a l'Ajuntament d'Artà (a canvi d'aigua per l'estació i el ferrocarril) uns terrenys situats entre l'estació i el quarter de la Guàrdia Civil. Cinquanta anys després, la companyia del tren va vendre els mateixos terrenys a un particular (Juan Martín Trias) de Lluçmajor. Al Gener de 1987 el plenari de l'Ajuntament va aprovar la delimitació d'aquesta propietat considerant-la pròpia, davant el que Juan Martín va fer un recurs que l'Ajuntament va desestimar. Per això, aquesta persona va presentar una demanda contencioso-administrativa a l'Audiència Provincial de Balears. El passat dia 15, com ja hem dit, aquesta Audiència Provincial va emetre la seva sentència, sentència que, com ja ha anunciat el nostre batle, el consistori té intenció de recórrer davant el Tribunal Suprem. L'assumpte està, per tant, enlaire i pareix que hi estarà bona estona, ja que aquests temes judicials solen anar bastant lents.

El que sí està clar és la utilització pública dels terrenys per part del poble des de fa molts d'anys, i no tan sols la utilització sinó també l'adecentament i conservació. Només un parell d'anys després de la cessió, en temps de la dictadura del General Primo de Rivera, ja s'hi varen sembrar els pins que actualment tothom hi pot contemplar.

Des l'any 1921 el passeig és del Poble. Els pins foren sembrats perquè no es tocàs mai.

HISTÒRIA DELS PINS DEL TREN

Dels pins del tren gairebé no es poden concretar dates exactes, perquè les sembres van des del 4 de gener de 1918 fins a la primavera del 1928. En el 1917 ja daven sebes a l'explanada durant la batlleria de D. Toni Cano Garcia.

El 1918 el batle Bartomeu Esteva Flaquer deia: "las obras de explanación del ferrocarril están casi terminadas y si no fuera por las críticas circunstancias actuales, pronto tendríamos la satisfacción de escuchar el silbido de las locomotoras...". Mentres, mestre Mateu Obrador, Claret, treia el concurs per a la construcció de l'estació. (Com a curiositat, mestre Claret el 27-12-22 sofrí una delicada operació quirúrgica).

El 29 de setembre de 1918 s'acordà per unanimitat el pla d'urbanització "de los terrenos colindantes de la estación". Les cotxeres i la pròpia Estació resten a punt de cobriment i els camins laterals s'han omplert d'arbres d'ombra, sense es-

pecificar quins i que el punt perillós enfront del Quarter no s'ha defensat de possibles accidents. La teulada quedà acabada a primer d'octubre de 1919.

A Ca'n Marín hi havia una voltadora ciclista, un hortet i un ametlerar on en Joan Guixó, pare d'en Caietano, s'enginyava per entrenar-s'hi. La Companyia del Ferrocarril oferí la finca al municipi per al seu ajardinament.

Don Miquel Oléo féu donació dels terrenys de "Na quatre reials", que són els que ocupaven els solars de la Companyia.

El "Jefe" que donà la primera entrada al tren, fou don Fernando Bordoy Masot, padrí matern d'en Climent i d'en Fernando Garau "de ses Coves". Aquest senyor enllestí el jardinet interior sembrant-lo de pins vers, l'araucària (arbre de pisos) i les gavetes de geranis, Fartèries i Alocs, poc abans de la vinguda del tren 166-21. Amb moltíssims entrebancs, podem llegir que els mossos del tren que acompanyaven en Bordoy eren Tomeu Guiscafré, pare

d'en Serafi i en Barraca casat amb una Etxava, que emigrà a Amèrica. Ho deïm amb reserves perquè el document és entramaliat.

Pocs dies després de l'arribada del tren, un senyor artanenc, glòria suprema de la tranquil·litat galafarnera, havia d'anar precis a Ciutat. Per por de no ésser-hi a temps passà la nit dins un vagó. A les 6'45 del sen demà el tren partí ben puntual amb el dormilega senyor dintre... però el vagó escollit havia de quedar sense enganxar i el gran "previngut" romangué amb un pam de nas veient l'escanada.

Els dos mesos següents s'apilaren damunt l'andanada dues carretades de sàrries de carbó procedent del Verger. El personal del tren havia de carregar-les. Quan es disposaven a fer-ho, la pila s'enderrocà i quedaren

tapats... de pastilles de contraban.

Trobam que pel febrer de 1922 es replanten els pins del tren que els insectes havien mort, així com l'acabament de replanació de la plaça de l'Almudaina, i la part del pes dels porcs. El 2 de febrer de 1925 marquen els clots del passeig de l'estació. A més, la Companyia col·loca les barreres al mateix temps que s'aprova l'exemple dels carrers Amadeo, Son Ros i Avinguda del Ferrocarril.

També en igual data es sembren els pins de Ca'n Marín i els del passeig que avui va de davant es Quarter a la cantonada de les cotxeres. Tot seguit, el 6 de febrer de 1925 es sembren els pins de l'Almudaina i pel 18 d'octubre es subhas-

FERNANDO BORDOY MASSOT
Primer "jefe" de l'Estació d'Artà

Don Miquel Oléo donà
els terrenys de Na
Quatre Reials.

L'any 1922 es replan-
taren els pins del
tren.

ten els dos solars sobrants del carrer Amadeo, amb un sol postor, Jesús Peñuela Aguado, per un preu total de 1.801 pessetes. Els pins de l'Avinguda-passeig daren lloc a un sacrileg rosari de flastomies tan horripilants com inconscients per part del cuidador el nom del qual omitim aposta.

Els pins de l'Almudaina els regaven en Pau Femenies, Gurries i en Miquel Bo, sogre d'en Pedro Rai. En Pau era el totesarts dels germans Jusepets i aquests l'enviaven a regar-los, com a prestació personal, amb un cavallet roig i una bota d'aigua dins el carro. Els mestres d'escola Andreu Melis "Mallo" i Agustí Estanyol, acompanyaren els seus deixebles a la sembrada acoplant la nomenclatura dels arbres als noms propis dels al.lots. Pareix que l'any 1928 es tornaren resembrar.

Perdonin el denerit resum. L'espai comanda.

saló de bellesa

ESTEL D'AUBA

Isabel Solano
Esteticista titulada

Carrer Joan XXIII, 19-19 - Tel. 56 29 50

ARTA (Mallorca)

Maquillatges
Neteja de cutis
Depilacions
Tractaments facials i corporals
Tractaments anticelulítics
Drenatge linfàtic.

NOVETAT

Tenim a la seva disposició:

DEPILACIÓ ELÈCTRICA

DE NOSALTRES PER ↑

EMENÇ LA FUNCIÓ

Sempre que vaig a sembrar un arbre em sento ... molt important! Penso que d'aquí a cent

anys, quan ja no hi siguem cap de nosaltres, el meu arbre encara viurà i serà gran i molt bonic. Extindrà les seves branques cap al cel blavós i les seves fulles es remeneran amb el vent. I farà ombra a altres moltes plantes, i menjar a alguns animals. I serà part d'un bosc, d'un bosc que tots els nins i nines d'aquí haurem ajudat a néixer. I em sento un poc creador...

ENTREVISTA

Aquest és en PERE GINARD "violí", un dels jardiniers del poble d'Artà, que ha estat entrevistat per conèixer més bé les funcions d'un jardiner.

- .. Bon dia, som de 5è d'EGB, i som aquí per fer-li una entrevista sobre una feina de l'escola. Podríem fer-li unes preguntes?.
- Sí, totes les que vulguis.
- .. Quines són les seves feines com a jardiner?.
- El manteniment, com puguin ésser les podes, sembra d'arbres i dedicar un temps a la recerca de plantes autòctones.
- .. Quin és el seu horari de feina?.
- De les 7'30 a les 13 h del matí i de les 14 a les 17 h. del capvespre.
- .. Quines són les plantes més abundants d'Artà?.
- Els quatre mil metres quadrats de gespa. L'esbrat d'arbusts, rosers i unes 34 plantes auctòctones entre elles els roures mallorquins, senyorida, ormi, tàrreg, etc.
- .. Quines són les coses més importants que heu de fer com a jardiner?.
- Transportar des de la península de Llevant plantes amb perill d'extinció per intentar conservar les espècies.
- .. Trobes que el poble d'Artà estima la natura?.
- Per dissort la consciència ecològica vers la natura és d'un nivell pobríssim.
- .. Què trobes que haurien de fer els al.lots d'EGB per a conservar la natura?.
- Sembrar un arbre i batiar-lo amb el seu nom.

Bé!, arribam a la conclusió que en Pere Ginard és un bon jardiner que sap dur a terme la seva tasca.

Francisco Crespo i H. Pascual (10 anys)

JG

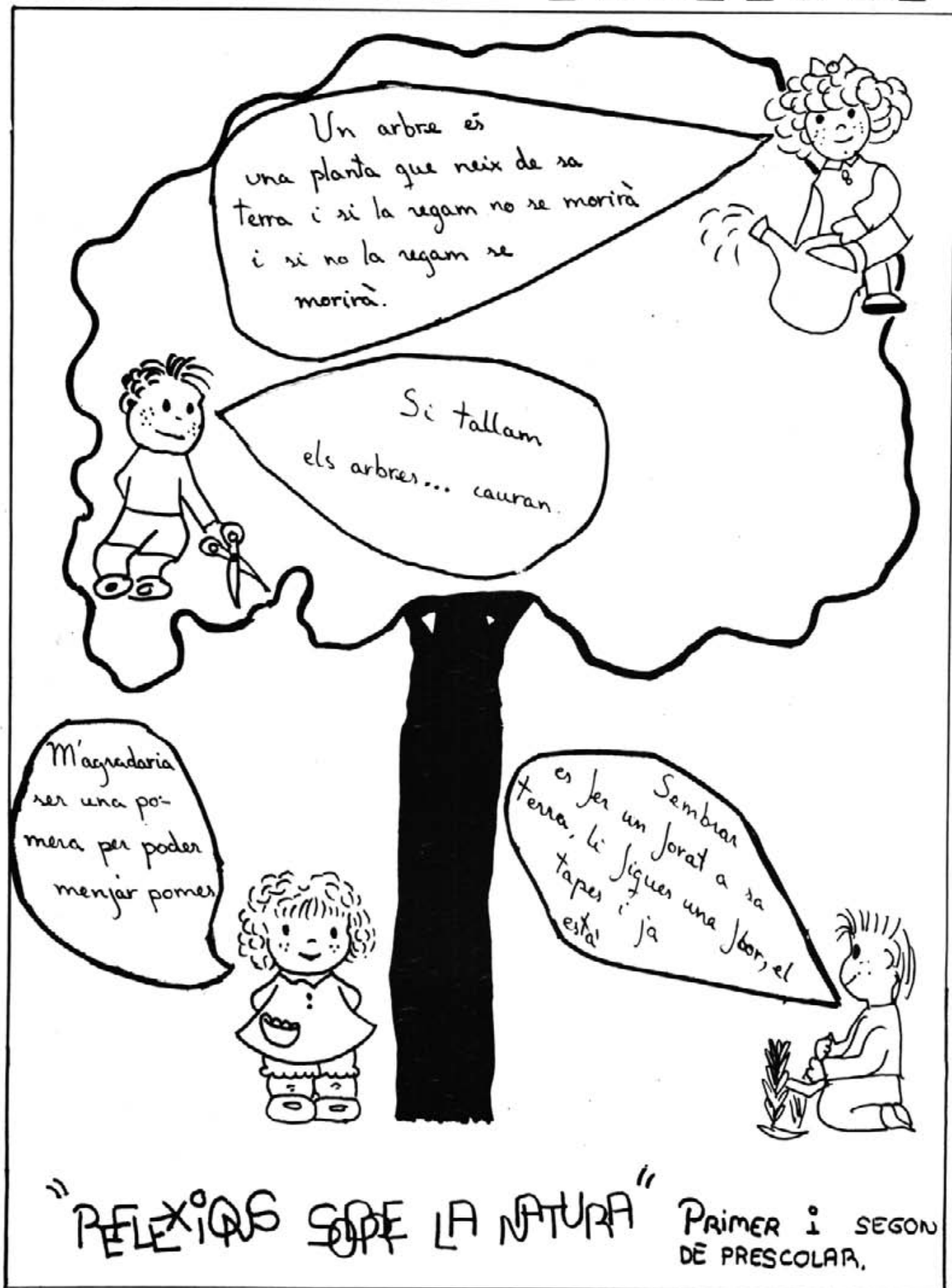

planeta!
queda
Mira
al
planta
amb
enganxar-me
l'única
que
que

Mateu Nicolau (12 anys)

ORDENA LES PARAULES
DEL GLOBUS

NOBALTRES . . .

Noticiari

ECOS

NACIMIENTOS:

Día 29 Diciembre.- **Bárbara María Fuster Galmés**.- Hija de Antonio y de María.- C/. Crema, 14.

Día 30 Diciembre.- **Pedro Vicens y Gomila**.- Hijo de Mateo y de Catalina.- C/. Fondo, 15.

Día 2 Enero 89.- **Rafael Font Infante**.- Hijo de José y de Adela.- C/. Apolo, 2.

Día 9 Enero.- **Irene Terrón Gelabert**.- Hija de Bartolomé y de Margarita.- C/. Botovant, 11.

Día 17 Enero.- **Mariana Romero Salgado**.- Hija de José María y de María.- C/. Argentina, 42-1º-1ª.

Día 21 Enero.- **Antonia Ginard Payeras**.- Hija de Francisca y de Margarita.- C/. Sesgo, 7.

MATRIMONIOS:

Día 7 Enero 89.- **Domingo Durán Amador** con **Antonia Molina Pozo**.

Día 7 Enero.- **Pedro Llinás Morey** con **Margarita Pastor Ferrer**.- N.D. C/. Padre Cerdà, 3-B.

Día 7 Enero.- **Rafael Piris Ginard** con **Catalina Sansó Flaquer**.- N.D. Padre Cerdà, 3-1ªA.

Día 14 Enero.- **Mateo Alzamora Páez** con **María Teresa Cabanillas Pozo**.- N.D.C/. Junípero Serra, 43 de Manacor.

Día 21 de Enero.- **José Antonio García Romero** con **María Isabel Nebot Piris**.- N.D. C/. Ciutat, 31.

Día 26 Enero.- **Evaristo Pérez Ginard** con **María-Bárbara Cano Nicolau**.

DEFUNCIONES:

Día 5 Enero 89.- **Antonia Femenías Perelló**.- 84 años. Residencia habitual en Petra. COLONIA.

Día 9 Enero.- **María Moyà Brunet**.- 84 años.- Pou Nou, 13,a) Tassana.

Día 10 Enero.- **María Massanet Cabrer**.- 73 años.- C/. Mayor, 8 de

la Colònia, a) Jutgera.

Día 13 Enero.- **Catalina Carrió Sureda**.- 91 años.- C/. Ca'n Sard, 18, a) Balaguera.

Día 13 Enero.- **María Bisquerra Pascual**.- 87 años.- C/. Peña Rotja, 14, a) de Sa Cova.

Día 14 Enero.- **María Terrasa Esteva**.- 92 años.- C/. Santa Catalina, 20, a) Sirera.

Día 21 Enero.- **Petra Aguayo Saiz**.- 93 años.- C/. Sesgo, 5, a) Madó Petra.

Día 21 Enero.- **Margarita Gili Vaquer**.- 87 años.- C/. Mayor, 35, a) Comuna.

Día 25 Enero.- **Gabriel Cursach Massanet**.- 51 años. C/. Na Caragol, 3, a) Prim.

Día 28 Enero.- **Bartolomé Sancho Sancho**.- 61 años.- C/. Era Vella, 30, a) Crespí o Blai.

Día 28 Enero.- **Antonio Rosa Grillo**.- 48 años.- C/. Barracas, 40, a)2.

Col·laboració

Joan V. Lillo Colomar

LA MURTERA

La murta o murtera (*Myrtus communis*), a Artà es troba en un estat de regressió, és a dir, la seva presència es fa cada dia més rara, i això és degut sobretot al sempre present problema dels incendis. També s'empra en les festes del poble per enamorar, però aquesta utilització no seria un problema per la planta si no fos perquè a les zones turístiques dels voltants a l'hora de fer segons quines festes per els turistes, també hi utilitzen murtera per engalanar carrosses o altres comèdies, d'aquesta manera la planta se'n comença a ressentir.

N'Antoni Bonner, al llibre de les plantes de les Balears, ens diu que "LES FULLES, JUNTES AMB ESCORÇA I FLORS DE MURTA PRODUÏXEN UN OLI ANOMENAT -EAU D'ANGES- EMPRAT EN PERFUMERIA. EL FRUIT DE CERTES VARIETATS ES CO-

murta amb flor

MESTIBLE, I, ANTIGAMENT A MALLORCA ERA CORRENT EMPELTAR LES MURTERES PER TAL D'OBTENIR-NE FRUITS MÉS DOLÇOS, QUE MENJAVEN ELS INFANTS. PERÒ LA FAMA D'AQUEST ARBUST VE, SOBRETOT, DEL SEU ÚS COM A SÍMBOL D'AMOR I DE PAU, I COM A ARBRE SAGRAT DE VENUS EN TEMPS CLÀSSICS".

L'essència de murta és un cosmètic desodorant i antisèptic. La bullidura de fulls i fruits evita la caiguda dels cabells i els conserva negres. La infusió de 30 grams de fulles per litre d'aigua és diurètica i anticatarral. Té altres propietats medicinals i si les vos dic és perquè penseu en respectar i en ajudar a fer més abundant aquesta planta, per exemple... consumint menys tords, ja que els tords són molt bons aliats de la murtera, se'n mengen el fruit que madura quan aquests arriben del nord i preparen al seu intestí la llavor per a millor germinar escampant-la per tot arreu.

També és deliciós posar la cara entre les flors de la murtera allà pel mes de maig i alenar fort potser copseu el perquè del seu simbolisme d'amor i pau.

Ramellet de murta tendra ja pots començar a florir, a ta mare he de dir es vespre si em vol per gendre

INDIGNACIÓ COLECTIVA

El tema que trec avui, no es mou a nivell d'impressió familiar, ni molt manco és una curolla personal, sinó que és el sentiment de tot un poble indignat davant la falta, diguem de coordinació respecte a l'atenció del cementiri municipal. En altres ocasions i des d'aquesta corresponsalia s'han formulat queixes de cara a la cura, neteja, llum del lloc sagrat, etc. En el darrer enterrament (una persona que duien de Ciutat) s'havia congregat la majoria del poble davant el cementiri per rebre el difunt i donar el condol a la família. Va arribar la fosca i, a les fosques, vàrem haver d'esperar el mort. Amb el cotxe dels morts hi venia el fosser que era l'únic que tenia la clau per a connectar la placa solar que il·lumina una petita part del recinte. Les preguntes que es feia la gent i que reproduesc literalment eren aquestes: ¿No hi podria haver una altra persona al poble que tengués la clau del depòsit i en una ocasió com aquesta encendre el llum? ¿Per què en aquest aspecte els coloniers hem d'estar abandonats de la mà de l'Ajuntament? ¿Creis que basta una petita placa solar per donar llum al cementiri? ¿No creis que amb la nova ampliació i a 400.000 pts, cada solar es podria fer un esforç perquè arribàs l'electricitat normal al cementiri?.

Els coloniers no accepten com a vàlida la resposta que, segons pareix, ha sortit de l'Ajuntament de: "com que a sa Colònia hi ha pocs morts, basta bé una placa solar". Es ben hora que es doni una solució definitiva a aquest problema i si hem de seguir esperant els

A.Genovard

morts a les fosques, almanco que es prengui la precaució de fer un duplicat de la clau i que algú es responsabilitzi de què hi hagi una mica de llum encara que sigui de la placa solar, que val més qualche cosa que no res. I no escric més sobre aquest tema perquè els comentaris que vaig sentir la nit del 6 de febrer són massa forts per treure-los en aquesta crònica. Suggeriríem això sí al Sr. Batle, que parli d'aquests assumpte amb el representant de l'Ajuntament a la Colònia, Benet Capó Cursach, i ell ja li donarà la seva versió i explicacions del fet.

RÈTOLS EN MALLORQUÍ

Amb més rapidesa del que pensàvem i tal com vàrem adelantar a la crònica passada, s'ha duit a terme la rotulació en català dels nostres carrers! Ja era hora! i han quedat francament bé; alguns d'ells ni tan sols sabem que tenguessin un nom tan preciós com el carrers dels Vivers. El que no entenem de cap manera és lo del carrer major. El rètol diu així: "CARRER major DE SA COLONIA". ¿No n'hi hauria prou en dir carrer major que és així com s'ha dit sempre?. Si ho fan per distingir-lo del carrer major d'Artà, per què aquest no posa CARRER major (en lletra menuda) D'ARTA? Serà un exponent de la colonització?.

¿Heu vist que a llocs semblants a la Colònia es digui carrer major de Son Macià, o Carrer major de Son Carrió? I si ho fan per efectes de no tenir confusions a l'hora de cobrar o fer pagar, creim que aquesta nomenclatura es pot posar a l'ordinador municipal, així no hi hauria res que dir, però no a la rotulació oficial del carrer, perquè així fa rialles.

ALTRA VOLTA L'INDICADOR DELS "ABEURADORS"

Ja fa algunes setmanes l'indicador del creuer dels abeuradors està fet una coca. Qualcú li pegà cebaiol i el deixà mal parat del tot; creim no obstant que aquesta vegada té compostura i que amb un parell de martellades es podria arreglar i amb una palada de mescla tornar-lo clavar, però ¿qui farà aquesta petita acció que a qualcú li toca fer?.

SALADINA

"Hem anat construint el paisatge, contra el vent i les pluges de sal". Així diu un dels versets del nou himne de la Colònia. Els coloniers ja estam aventsats al polsim de sal que aixequen les ones quan aquestes s'estellen contra les roques, però aquesta vegada ha fet maig. Fou el temporal de la nit del 14 al 15 de febrer, amb ones de cinc metres i vent de 110 kms/h; tanta sort que la mar anava buida, si no hi hauria hagut desastres; així i tot les soques dels arbres quedaren blanques de saladina i les barques plenes d'arena. Aviat se sebrà el mal que ha fet als ametlers, la majoria dels quals estaven en plena florida.

EL JUAN CAPÓ ENFONSA AL SANIMETAL

Totes les esperances per al SANIMETAL estaven posades en obtenir una victòria davant el Joan Capó de Felanitx. I no poder ser. Es va passar la possibilitat de quedar primers a la classificació, a la de quedar quarts. El partit jugat el diumenge abans a Ses Salines havia estat de tràmit, ja que la victòria va ésser prou clara.

I l'ESPORTS JUMA sí que ha començat molt bé aquesta segona fase de la lliga. Va obtenir una important victòria dins la pista del Xaloc de Palma. El partit va acabar amb empat a 29, però a la pròrroga es varen imposar les artanenques.

BÀSQUET SENIOR MASCULÍ

SES SALINES 48

SANIMETAL 82

El partit va resultar més fàcil del previst en un principi. El marcador no és es mantenir igualat els primers cinc minuts. Després, el SANIMETAL, amb una defensa millor, que l'atac del Ses Salines, se'n va anar en el marcador. La majoria de cistelles varen ésser en contraatacs.

Encistelladors: Jesús (8), Gili (6), Carrió (4), Santandreu (8), Ferrer (20), Vaquer I (21), Ginard, Vaquer II (15).

SANIMETAL 40

JOAN CAPÓ 44

No va poder ser. Si durant la primera part el SANIMETAL va fer un dels millors partits de tota la temporada, a la segona es va enfonsar del tot. I això va coincidir amb el deixondir dels felanitxers, que varen endur-se'n els dos punts. Dos punts que, per cert, haguessin estat molt importants a l'hora de poder obtenir una bona classificació final.

La primera part va ésser dominada pel SANIMETAL, fent una vegada més

MIQUEL GINARD
pivot del SANIMETAL

la bona defensa que ja ens té acostumats. Quan només faltaven cinc minuts per a la conclusió de la primera part, el marcador reflexava un rotund 16-5 a favor del SANIMETAL. Durant quinze minuts, els felanitxers només havien fet cinc punts, el que demostra la bona defensa artanenca.

A la fi dels primers minuts es va arribar amb avantatge de set punts: 24-17.

Però a la segona part, els felanitxers varen imposar el seu ritme i el SANIMETAL va perdre les idees i .. el partit.

Dir que el Joan Capó és l'únic equip que ha conseguit guanyar dins "Na Caragol". A més a més, ha estat el millor equip que ens ha visitat. Merescudament, la primera posició del grup quasi la s'han assegurada.

Encistelladors: Gili, Roser (2), Santandreu, Carrió (3), Ferrer (2), Vaquer I (9), Ginard (6), Vaquer II (18).

BÀSQUET SENIOR FEMENÍ

XALOC 32

ESPORTS JUMA 34

Molt important la victòria en aquest primer partit de la segona fase.

La primera part va ésser dominada clarament per les artanenques, que varen arribar al descans amb avantatge de nou punts: 10-19.

Però a la segona part les palmessanes jugaren millor i varen arribar a empatar el partit. La pròrroga va decidir per a l'ESPORTS JUMA que, d'aquesta manera, comença amb bon peu aquesta segona fase.

Encistelladores: Mas, M. Flaquer, M.A. Flaquer (4), Bauzà (11), Nicolau (6), Lorenzo (2), Gelabert (11).

I demà diumenge el SANIMETAL juga un partit de màxima rivalitat a Son Servera. Mentre, l'ESPORTS JUMA reb el Cardassar en un altre partit de rivalitat. Esperem que s'obtinguin dues victòries, que serien molt importants, sobretot en el cas del SANIMETAL.

Sports

FUTBOL

ARTA 2 ESPORLES 2
MARGARITENC 3 ARTA 0

Comentari:

Contra l'Esporles i a dins Ses Pesqueres, el partit no fou massa brillant. La nostra línea mitjana no funcionà, tal volta per la falta d'en Damià i també perquè en Marcelino sembla que no és la seva demarcació.

Així les coses no sortiren bé a quasi ningú, manco en Nieto que va ser

el més destacat i aconseguí els dos gols que ens donaren l'empat, potser bastant immerescut, ja que si havia un guanyador era l'equip visitant, que sempre va anar davant al marcador i tingué més oportunitats de gol que l'Artà al llarg del partit. Així sembla que més que perdre un punt el vàrem guanyar.

El passat diumenge a Santa Margalida el resultat sembla curt segons informacions dels qui hi eren.

Sols el porter Arrom es va salvar del caos que va sofrir l'equip d'Artà. Poques ocasions de gol per part dels artanencs no així les del Margaritenc que amb més sort haguessin pogut fer bastants més dianes a la porteria de n'Arrom que dit de pas fou sensacional.

Esperem que el proper diumenge contra el Montuiri a Ses Pesqueres la sort ens sigui favorable i els jugadors donin el do de pit i la victòria sigui de color artanenc.

HIPICA

A les reunions del passat dissabte 18 i diumenge 19 els cavalls d'Artà no obtingueren una bona actuació ja que tret d'un tercer lloc de "LECHUZO" a Manacor i també un tercer lloc de "NIKI DU PADOUENG" a Ciutat els altres participants de la nostra vila no feren res en quan als tres primers llocs. Cal remarcar la gran victòria

de "HELEN DU FORT" a la carrera estelar de Manacor i la de "OREE DES CHAMPS" a Ciutat.

Cal destacar que faltant tres mesos pel PREMI NACIONAL que els millors poltros del moment són els següents:

NEMO, NERON, NURIA,
McELWING, NORUEGA MAR,
NICOLAI HANNOVER,
NOSTRO V.X.

(el més destacat dels pol-

tros artanencs en quan al Gran Premi malgrat a les darreres actuacions no hagi anat gaire bé). A Menorca s'hi troba un dels més destacats "NODO T.R."

Cal dir que la generació "N" potser sigui una de les més fluixes dels darrers anys ja que la millor marca la té NEMO amb un minut i vint-i-set segons.

millor.

G.A.T. 820 Carretera Cala Agulla, 17
Telex 69565 VGOR E Tels (971) 564017-564300
C.I.F. A 07088644 CALA RATJADA
Calle Binicanella, 12
Tels. (971) 585515-585552
CALA MILLOR

ESPECIAL SEMANA SANTA 89
GALICIA: Del 22 al 26 (marzo) 41.600.-
GALICIA: Del 22 al 26 (marzo) SANGENJO 40.500.-
ANDALUCIA: Del 23 al 27 (marzo). Visitando: Torre-
linos, Cordoba, Malaga, Ceuta/Gibraltar 33.900.-
MADRID Y ALREDEDORES: Del 23 al 27 (marzo). Visitando:
Madrid, Toledo, Aranjuez, Segovia/La Granja 37.800.-

PIRINEO CATALAN. Cerdanya Francesa. ANDORRA:
Del 23 al 27 (marzo) 36.800.-
GALICIA: Del 18 al 25 (marzo).
Visitando: Santiago, Vigo, Sangenjo,
Pontevedra, Rías Bajas. La Coruña 47.900.-
PORTUGAL: Del 23 al 27 (marzo).
Visitando: Mérida, Badajoz, Lisboa, Fátima. 45.500.-
FLORENCIA ARTISTICA: Del 23 al 27 (marzo).
Visitando: Florencia, Pisa, Niza, Narbonne. 43.800.-
LOS ALPES Y GRANDES LAGOS SUIZOS:
Del 23 al 27 (marzo) 49.900.-
RUTA TRES NACIONES: Del 23 al 27 (marzo)
Italia, Francia, Suiza. 48.900.-
SUIZA PANORAMICA: Del 23 al 27 (marzo) 41.500.-
COSTA AZUL: Del 23 al 27 (marzo)
Visitando: Niza, Monaco, San Remo.... 34.500.-
PARIS: Del 23 al 27 (marzo) 35.700.-

!Plazas limitadas!

Polsim d'arxiu

En el present número de BELLPUIG, només darem un suscint resum de la història del CENTRE SOCIAL.

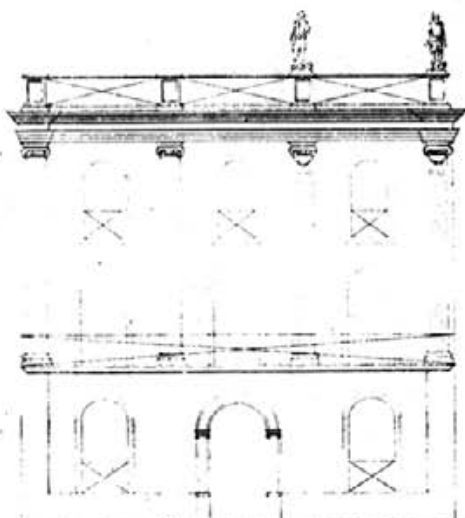
Tenim entre mans documentació, oral i escrita, per abastir l'aristocràtic conformament de tan senyorial i capdavanter edifici, màxim exponent de l'arquitectura colonial junt amb el casal de ca don RAFAEL BLANES, "Patró" (afamat metge artanenc, el qual obrà curaments miraculosos per combatre les terribles "febres" de l'any quaranta, sense altre remei que sa pròpia ciència professional).

La majestuosa casa fou projectada pel famós urbanista don TONI SUREDA VILLALONGA i construïda per mestre JOAN QUETGLAS TAULER, "BUTLO", celebrim artesà de la construcció. Els Butlos són una ètnia especial i Artà té un permanent deute de justícia social vers la nisaga més intel·ligent de cent cinquanta anys enrera. si Déu ens dóna salut, obrirem els llibres dels Quetgles, per assebantar als nostres lectors de la profunda tasca menestral familiar.

Com es pot veure en el croquis, hi ha dos models de façana. A una part, les columnes presenten un obratjat de cinc moldures tipus mitja canya, mentre l'altra meitat, és llisa i circular.

Don TONI BLANES JUAN, en principi tingué la impagable idea de rematar el columnat amb les figures cimerales de les ciències i les lletres. Per mostra, vegeu les effgies dels pares de la Filosofia i Ciència modernes, RENE DESCARTES i el seu contemporani GALILEO GALILEI. Però (sempre el ditxós però) tals monstres universals foren substituïts per unes vulgars hídrics de fang.

En properes dates pensam parlar-ne exhaustivament.

Facada que dá a la Calle Mayor

El vuit d'abril de 1866 entrà a l'Ajuntament la petició formal i escrita sol·licitant permís d'edificació. Inclouem la carta peticionària i la resposta afirmativa per part del

Consistori, signada pel batle don PEDRO FONT FLORIANA, de la saga materna dels PUJAMUNT.

Trobam de conveniència transcriure ambdós documents.

Al Sr. D. Pedro Font Floriana
 Don Antonio Blanes natural de esta Villa de Artá y residente en la misma a V.M. expone: Que en la casa que fué del Señor D. Tomás Despuig en la Calle del Sol se propone construir otra de nueva planta con su fachada principal en la Calle Mayor según el diseño que acompaño; y necesitando para ello la aprobación de V.M., no solo con respecto a la fachada más también con respecto a la línea sobre que debe basarse el edificio, por tanto: a V.M. suplica se sirva autorizarle para llevar a efecto dicha obra y darle al propio tiempo la línea de que ha hecho merito en las calles Mayor y del Sol a las que debe dar el edificio. Artá 8 de Abril de 1866.

Al Sr. D. Pedro Font Floriana
 Magnífico señor: La comisión que suscribe cumpliendo con el decreto que antecede debe exponer: que respecto a las fachadas que del edificio que se propone construir presenta el señor solicitante, nada tiene que oponer, viniendo suscritas por el arquitecto provincial; con referencia pero a las líneas sobre que ha de basarse dicho edificio entiende que la de la de la Calle del Sol debe ratificarse dejando dicha calle con la anchura de veinticinco palmos y siguiendo en la Calle Mayor la línea que marca la casa de Gabriel Tous vecina a la que ha de construir. Artá 20 de Abril de 1866.

Don Antonio Blanes natural de esta Villa de Artá y residente en la misma a V.M. expone: Que en la casa que fué del Señor D. Tomás Despuig en la Calle del Sol se propone construir otra de nueva planta con su fachada principal en la Calle Mayor según el diseño que acompaño; y necesitando para ello la aprobación de V.M., no solo con respecto a la fachada más también con respecto a la línea sobre que debe basarse el edificio, por tanto: a V.M. suplica se sirva autorizarle para llevar a efecto dicha obra y darle al propio tiempo la línea de que ha hecho merito en las calles Mayor y del Sol a las que debe dar el edificio. Artá 8 de Abril de 1866.

Magnífico señor: La comisión que suscribe cumpliendo con el decreto que antecede debe exponer: que respecto a las fachadas que del edificio que se propone construir presenta el señor solicitante, nada tiene que oponer, viniendo suscritas por el arquitecto provincial; con referencia pero a las líneas sobre que ha de basarse dicho edificio entiende que la de la de la Calle del Sol debe ratificarse dejando dicha calle con la anchura de veinticinco palmos y siguiendo en la Calle Mayor la línea que marca la casa de Gabriel Tous vecina a la que ha de construir. Artá 20 de Abril de 1866.

Col·laboració

Carta al

Palma, 01/02/89

Egregio Signor Direttore,

Voglia gradire i miei complimenti per la Sua rivista Bellpuig di Artà, paese al quale mi sento legato per sentimento di affetto alla gente ed all'incomparabile paesaggio, che vorrei scoprire ancora di più.

Con piacere leggo sulla Sua rivista la pagina Xerrim-Xerram: sono righe scritte con l'umore genuino di chi possiede un'ampia cultura letteraria e che riesce a fondere due tradizioni (maiochina e italiana) tanto vicine tra di loro e che con un tocco da 'artista' descrive, in italiano, gli avvenimenti più importanti tra la gente di Artà.

Vorrei che ci fossero più articoli scritti nella mia madrelingua sui giornali dell'isola; però, sfortunatamente, nessuno si dedica a scrivere qualche riga in italiano.

Un caloroso GRAZIE al vostro collaboratore, che con la sua vena letteraria mi permette di conoscere meglio le tradizioni di Artà e Maiorca, intrattenendomi allo stesso tempo.

Auguri a Lei ed alla Sua rivista da un affezionato lettore italiano residente in Mallorca.

Giuseppe Turi

NA BERNADETA

Un amic de l'ermita de Betlem i dels ermitans, Miquel Rigo, de Ciutat, hi ha passat una setmana i ha realitzat en pedra de santanyi la imatge de Na Bernadeta que, com els nostres lectors saben (fou notícia i portada de la nostra revista) va ser robada fa quasi un any. Ben prest, idò, serà col·locada a la cova de la font. Enhorabona als ermitans per haver la iniciativa i a l'autor per la seva obra. Esperem que hi pugui restar per molts anys.

Pinturas - Esmaltes - Lacas
Montajes Carpinteria

E.P.

PEDRO GINARD MATAMOROS

C/. Henán Cortés, 3 - Tel. 562131 - ARTÀ (Mallorca)

INSTAL·LACIONES

MATEU MASCARÓ

COSTA Y LLOBERA, 34. — 07570 ARTÀ

Xerrim-Xerram

REQUARANTA CARRETTES de cavallons de canyes esfullades del canyar de **Son Canyís**. Vaja una Rua germans meus. Allò no fou una Rua del front, sinó "ses trenta rues d'es cul", que ja és dir rues.

Combo. Aquell estol de "senyores" moníssimes, tan maquillades elles, mostrant uns encants femenins que els dissimulaven a les totes el natural "tronxo de rave" de la naixor. Vaixells pirates precolombins. Negres de per devers el país del betum. Mags i fades. En **Bisquerria** i en **Mateu de Costa** i **Llobera** vestidets de primera comunió després d'haver combregat centenars d'hòsties. Un esbart de moixos i moixes que no anaven a caçar rates. En **Metxo** amb una simbomba de **Poca-bola**. La delegació navarresa dels Sants Fermins. Na **Cati** i na **Maria Porquera**, unes "camareres" d'insinuants ardors carnívols. Les cabines telefòniques sense en **Solana**. El **Buda-pest** de **Xerinola**. La marinera **Matemalales**, "matarile-lileró-pimpó, pes forat del rentador". Els nanets, manes d'en **Toulouse Lautrec**. Pallasos que feien de tetes i mares al mateix temps. Capellans i monges devotes del vot votiu de la bulla. Barратers de copa sense suc. Billaristes. Els dos **Sastres** i en **Jaume Càndil** que si

Bruixes i bruixots que tiraven sofregits de brou de serp. Representació Cervantina amb molins de vent i en **Tia Ravull** traient un "Sancho Panza" original, sense que li roncasin de fam els budells per consol de son **Quixot** amo en **Toni dels Olors**. La incomparable pandilla del **Trial**. Els vikings amb macer federat **UOU, UOU**. L'estora encantada. La comparsa d'en **Pedro Sopa** i les **Mondoies**, remenant la cintra i el lumbago a compàs del **King**

presenten un menú a un hotel de cinc estrelles, el senyor es queda sense clients.

La banda de música mereix una separata perquè anava tan disfressada, que era totalment impossible saber noves dels personatges. Per cert, la banda estrenà una "primícia mundial": "Brasil, es esta tierra que encontré... Brasiiiiil...".

Per afegitó hi hagué coca a trompons i vi a voler. Tal contumaci gastronòmic fou servit pel cos de la "ASSE-SORIA JURIDICA" del municipi, com a tribut fiscal a la famolenca condició dels artanencs. El collectiu jurisperudent, serví amb promptitud la "barbacoa de Na Pericona" oblidant-se, per una vegada, dels seus honorables càrrecs al servei i disposició del ciutadà normal. A més, tingué la col·laboració espontània d'un bruixot mascarell, àvid i expert especialista en l'art antropòfag d'omplir panxes contribucionistes.

La grandiosa Rua acabà com calia. Amb set i pixera. Molta, però molta pixera. Per l'any proper, es pensa col·locar estratègicament uns urinaris portàtils i, d'aquesta guisa, mitjançant un cànon econòmic, els participants podran fer "una feina per ells", al moment d'avisar la font prostàtica de l'enfondet. El departament de la **CORSETERIA INSULAR** per a assumptes evacuadors, tindrà enllestit l'estudi dels drenatges emergents. Per tant, hi haurà democràcia per amollar-li sense problemes urològics. Jo tenc una parra de calop vermell, turuà, turuà, babiduuu... Molts d'anys.

